

SLADKÝ ŽIVOT

Michelle Conderová
Jak miluje
princ

MICHELLE CONDEROVÁ

JAK MILUJE PRINC

PŘEKLAD

JANA AUSTINOVÁ

Milá čtenářko,

v lednu jsem uvažoval o tom, že pro autorky mých příběhů jsou klasické pohádky sice častou inspirací, ale v drtivé většině případů si pohrávají s osudy Sněhurky a Popelky, občas se objeví Šípková Růženka, sem tam Kráska a zvíře. Tenkrát mně udělalo radost netypické použití Červené karkulky v příběhu Dívka v červeném... a vidíte, máme ji tu zase!

Tentokrát je to v povídce Rande s miliardářem, a příběh je ještě mnohem karkulkovatější. Je tu les i babička, nevinná dívka v červeném plášti – a pochopitelně zlý vlk. Jenže ten vlk se musí Karkulky bát více než ona jeho! Protože ví, že za to, co se jí chystá provést, zaplatí vysokou cenu.

To je další atribut pohádek, který je pro mé příběhy typický. Když někdo udělá něco zlého – zaplatí za to. Protože v každé pohádce přece musí být zlo potrestáno! A nejinak je tomu i s naší Červnou karkulkou... a s tím vlkem. I když ono je trochu obtížné určit, kdo je tady vlastně ten zlý!

Ale to už bych prozrazoval moc.

No a samozřejmě je tu ještě jeden pohádkový kánon, který musí být vždycky dodržen. Nakonec musí zvítězit láska.

Takže ještě naznačím: nemusíte se o toho vlka zase až tak moc bát!

S láskou

Váš Harlequin

Michelle Conderová

JAK MILUJE PRINC

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Crowning His Unlikely Princess

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2020

Překlad:
Jana Austinová

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2020 by Michelle Conder
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2021
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN 978-83-276-6840-0 (EPUB)
ISBN 978-83-276-6841-7 (MOBI)
ISBN 978-83-276-6842-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Cassidy zkontrolovala prospekt z obrazovky počítače s tím, který držela v ruce, a žaludek se jí sevřel hrůzou.

Dala šéfovi ten špatný.

Právě ve firmě skončila.

Vyhodí ji.

Den nestál za nic už od rána. Vlastně byl stejně hrozný jako ten před lety, který skončil ještě příšernější nocí. Tehdy ji i sestru otec vyhodil z malé farmy, kde vyrůstaly, přímo na ulici, jako by se dopustily nějakého zločinu. A mohla si za to sama.

Cassidy se však nemínila týrat minulými chybami. Věděla, že to nemá cenu. Nijak by jí to nepomohlo.

Musela svůj omyl neprodleně napravit, jinak její šéf odletí druhého dne ráno na důležitou schůzku v Bostonu s informacemi, které mu nebudou nic platné. Přitom měl na mítinku dojednat finalizaci hlavní investice, potřebné k důležitému firemnímu projektu. Osmiměsíční úsilí celé firmy by přišlo vniveč. Ráno jí sestra sdělila šokující zprávu, a teď tohle...

Cassidy si vyčítala, že se nechala Petinou zprávou tak rozhodit, ale prostě se to stalo. Teď tu mohla buď nečinně sedět a litovat se, nebo se svůj omyl pokusit napravit.

Cassidy se rozhodla pro to druhé. Mrkla na hodinky a zjistila, že je stále ještě čas.

Ještě jednou zkontrolovala zaktualizovanou verzi

dokumentu. Ujistila se, že všechny údaje jsou tentokrát správné, a zmáčkla tlačítko tiskárny.

Tiskárně došel v půlce tisku papír, ale to se dalo nakonec čekat, když už den začal tak mizerně. Kdyby tak šlo zalézt do postele, přetáhnout si přikrývku přes hlavu a přečkat zkázu do druhého dne!

Znovu si vybavila, jak ráno do ložnice vtrhla jedna z jejích jedenáctiletých neterí a oznámila jí, že její máma se bude vdávat. Matka dvojčat byla Cassidyina sestra, která se k ní nastěhovala, když se zase propadla až na dno. Tenkrát ještě před svými osmnáctinami zjistila, že je těhotná. Přítel od ní utekl hned, jak se dozvěděl, že bude otcem, a Peta vyhlásila všem mužům válku.

Teď k ní přišla do ložnice hned po své dceři a se zkroušeným úsměvem jí ukázala zásnubní diamantový prsten.

„Pořád jsem si nebyla jistá, jestli ti to mám říct,“ svěřila se sestře. „Dan mě tak překvapil... Chce, abychom se k němu s holkami hned nastěhovaly. Ale já to samozřejmě neudělám,“ ujišťovala ji spěšně Peta. „Počkám, dokud si nenajdeš jiné bydlení.“

Cassidy na ni ohromeně zírala. „Vy jste se zasnoubili?“

„Já vím, přišlo to tak nečekaně!“ Peta na sestru pohlížela se směsicí údivu i radosti. „Taky tomu pořád nemůžu věřit, ale Dan je tak úžasný, Cass! A dvojčata chce adoptovat.“

Cassidy se v krku objevil obrovský knedlík. Nedovedla si představit, že by se holky měly odstěhovat. Byla u toho, když se narodily, pomáhala sestře s jejích výchovou, a když si Amber zlomila ruku, vezla ji na pohotovost, protože Peta trčela v práci na druhém konci města. To ona četla April pohádky, aby se nebála o sestru, která byla právě na operačním sále.

Dan byl... Dan byl hodný a milý, ale... Nečekala, že si sestru bude chtít hned vzít.

Vlastně to však měla čekat. Peta byla výjimečně hezká.

Podobně jako Cassidyin šéf princ Logan z Arrantina.

Takoví lidé neprocházel životem jako běžní smrtelníci. Jejich směrem se obracely hlavy obyčejných lidí, jejichž srdce posléze s gustem lámali.

Co si Cassidy pamatovala, bylo to tak vždycky. Když byly se sestrou na střední, kluci se s ní seznamovali jen proto, aby se mohli dostat k Petě. Cassidy si na to zvykla tak, že ještě teď, když ji nějaký muž pozval na večeři, hledala za tím nějaký skrytý úmysl. Na vysoké s ní třeba jeden kluk chtěl chodit proto, aby mu půjčovala poznámky, a další kluk ze střední školy jí provedl tak odpornou věc, že na něj vůbec odmítala myslet.

Toužila, aby s ní chtěl někdo chodit jen kvůli tomu, že má třeba přitažlivou fyzickou schránku, jenže o tom si zatím mohla nechat jen zdát.

Cassidy naskočila představa jejího šéfa. Možná že ten by...? Vzápětí ten bláhový sen zaplašila. Princ Logan by ji chtěl leda tak zamordovat a pak její fyzickou schránku někde v tichosti pohřbít. Dnes se dopustila tolika chyb, že nic jiného si snad ani nezasloužila.

Nejdřív mu místo šéfa jejich právnické firmy přepojila jeho hysterickou ex, která doufala v druhou šanci. Pak si zmýlila restauraci, kde se měl u obchodního oběda setkat s klientem, s jinou, v níž měl schůzku až příští den. Šéf přišel kvůli tomu o dvacet minut pozdě, což na klienta rozhodně neudělalo dobrý dojem.

A k tomu všemu ještě tohle... Cassidy pospíchala dolů ze schodů do místnosti s kopírkou, aby tam jednotlivé kopie prospektu sešila do úhledných lesklých brožur.

Byl už večer a kanceláře banky byly prázdné. Kolegové odešli domů, za což byla Cassidy vděčná.

Nikdo tak nemohl být svědkem její nekompetentnosti. Navíc neměla sílu na to, aby s někým vedla zdvořilou konverzaci.

Znovu si vzpomněla na sestru a knedlík z rána byl v krku zpět. Vůbec si nedovedla představit, že by ji ani neteře nevidala každý den. Kromě nich nikoho blízkého neměla. Svatbu Petě samozřejmě upřímně přála, ale bála se, co pro ni bude znamenat její odchod.

Najednou se viděla jako stará panna s vlněným šálkem přes ramena a tuctem koček, které se u jejích nohou rvou o žrádlo. Nebyla to nijak povzbudivá vize.

Se sestrou byly nerozlučná dvojka. Když se narodila dvojčata, Petě bylo sedmnáct a Cassidy jen o rok víc. Máma od nich utekla dva roky předtím a táta měl co dělat, aby se držel nad vodou. Oba proto spoléhali na Cassidy, která se projevila jako skutečná holka do nepohody.

Nazpět do kanceláře brala schody po dvou a gratulovala si přitom, že nezanedbávala pravidelný trénink bojového umění. Položila brožury na stůl a sáhla po telefonu, aby zavolala kurýra.

Pak zaváhala.

Co když kurýr má dnes taky špatný den a její snahu o nápravu pokazí? Přemýšlela, jestli to má risknout.

Několik měsíců po dokončení bakalářského studia získala místo jako asistentka ředitele u firmy Logan. To bylo přede dvěma roky.

Nevěřila svému štěstí, ačkoliv věděla, že místo získala jen proto, že byla ve správnou dobu na správném místě a vedoucí osobního oddělení navíc začínala být krajně zoufalá, protože nemohla na uvolněnou pozici nikoho vhodného najít. Cassidy pracovala pro muže, který platil za obchodního génia. Získal všechno, co si umanol. Za svým cílem šel vytrvale jako býk. Nejdříve ji to poněkud zneklidňovalo, ale po nějaké době si zvykla.

„Jeho předchozí asistentky daly výpověď, protože nebyly schopné vydržet náročné pracovní tempo,“ informovala ji pantičkářská vedoucí osobního oddělení cestou na interview s majitelem firmy. „Navíc je děsila i skutečnost, že šéf je princ a jako takový druhý v pořadí nástupu na trůn. Nebo se do něj rovnou zamilovaly. Vyvarujte se oněch tří věcí a to místo nejen dostanete, ale taky vás z něj nikdo nevyhodí.“

Cassidy si pospíšila s horlivým ujišťováním, že to je naprosto samozřejmé. Láska pro ni není, kdepak! Ubezpečovala bezvadně upravenou vedoucí, že na práci je zvyklá, protože v posledním ročníku střední školy měla nejen dvě brigády, ale rovněž i výborné známky.

Cassidy zachmuřeně pohlédla na balíček deseti brožurek, které právě zabalila do hnědého papíru. Šéfův byt byl odsud vzdálený jen patnáct minut chůze. Nebylo by to poprvé, co by mu něco doručila osobně. Říkala si, že by cestu k šéfovi mohla využít přemýšlením o tom, co poví sestře, až se vrátí domů. Chůze ji uklidní a ještě se zbaví stresu z toho, že šéf nedostane správné brožury včas. Napadlo ji dokonce, že majitel bytu možná ani nebude doma. Mohla by tak vyměnit špatné prospekty za správné, aniž by si šéf vůbec něčeho všiml.

Cassidy se usmála. Konečně se cítila o poznání líp. Vklouzla do saka, popadla kabelku a ve výtahu zmáčkla tlačítko přízemí.

Byla půlka července a Pátá avenue byla plná utahaných spálených turistů ve špatně padnoucích šortkách. Většina z nich byla obtěžkaná igelitkami s nápisem *I ♥ New York*.

Cassidy se mezi nimi zručně proplétala a ani si nevšimla, že se mezitím zatáhla obloha. Až když jí na úhledný balíček skápla obrovská kapka, překvapeně obrátila zrak k nebi a běžela se schovat pod pruhovanou markýzu nejbližšího obchodu se dvěma dalšími ženami, které byly vystrojené na večeri či do divadla.

Právě včas. Nastala průtrž mračen. Cassidy na čele přistála další kapka. Setřela ji hřbetem ruky a podívala se vzhůru. V markýze vězela díra. Cassidy si pomyslela, že ke vši smůle jí ještě chybělo, aby kolem projel nákladák a ohodil ji sprškou špinavé vody z louže.

„Promiňte,“ oslovila ji jedna z žen, „ale přestala mi fungovat appka. Je Broadway nalevo, nebo napravo odsud? Jdeme pozdě, víte.“

„Nalevo,“ odpověděla Cassidy. Marně vzpomínala, kdy byla ona naposledy na nějaké show na Times Square. Shodila sako, zabalila do něj balíček s brožurami a rozhlížela se po taxíku. V dohledu nebylo jediné žluté auto. Typické.

Rezignovaně vzdychla a rozběhla se do deště. Doufala, že šéf její snahu ocení třeba placeným volnem.

Než dorazila do budovy, kde měl byt, byla úplně promočená.

Vrátný na ni vrhl překvapený pohled, ale pak jí pospíšil otevřít dveře. „Dobrý večer, slečno Ryanová.“

Cassidy vtrhla dovnitř jako velká voda. „Dobrý večer, Michaeli,“ odpověděla zadýchaně a na chvíli se zastavila, aby se zklidnila. „Je šéf u sebe?“

„Ano, slečno. Přišel asi před hodinou.“

„Skvělé,“ zamumlala Cassidy. Takže se mu bude muset přiznat.

Protože jí neodpověděl na textovku, musela použít vlastní kartu, aby se dostala do jeho penthousu. Cestou jeho soukromým výtahem ji najednou přepadla šílená tréma. Už několikrát tu byla, ale nikdy, když šéf byl doma.

Výtah dorazil do penthousu, z něhož byl výhled na Manhattan do všech stran. Cassidy vystoupila opatrně z výtahu, aby neuklouzla na mramorové podlaze. Při navrhování interiéru skloubil designér elegantní kresbu dřeva s hladkou čistotou skla. Prostor tak působil současně vzdušně i útulně.

Cassidy začaly studit mokré šaty. Poněkud škrobeně vešla do otevřeného obývacího prostoru a zavolala šéfa jménem. Neozval se a její pozornost upoutal úchvatný západ slunce nad mrakodrapy. Cassidy zvolna vydechla a nechala se unášet tou nádherou. V dálce viděla ucpanou dopravu a o kus dál netrpělivé chodce, ženoucí se do svého cíle. Z ptačí perspektivy vyhlíželo všechno vzdáleně a odtažitě, jako by to byl úplně jiný svět. Tady nahoře bylo ticho.

Na Cassidy působil až mrtvolný klid jako balzám. V této oáze nad městem, které nikdy nespí, se cítila v bezpečí.

Náhle za zády pocítila závan vzduchu. Věděla, že to nemůže být nikdo jiný než šéf. Sevřela balíček, otočila se a překvapeně vyjekla. Stál přímo za ní. Měl na sobě nátělník, v němž vynikala jeho široká ramena a vypracovaný hrudník, a titěrné gymnastické šortky, které těsně obepínaly jeho svalnatá stehna. Byl zpocený a vyzařovala z něj živelná vitalita. V uších měl sluchátka, z nichž duněla hudba.

Cassidy se chvíli nezmohla na slovo. Stála jako přimražená z krásy urostlého opáleného mužského těla, které se lesklo důkazem atletické zdatnosti. Samozřejmě tušila, že pod skvěle padnoucím oblekem její šéf skrývá bezvadnou postavu, avšak skutečnost předčila veškeré očekávání.

Logan po ní lenivě přešel pohledem a Cassidy polilo horko. Srdce se jí rozbušilo jako šílené.

Ztěžka polkla. Připomnělo jí to situaci, když se s ním setkala poprvé. Seděl za velkým pracovním stolem v obleku ušitým na míru a měl velmi špatnou náladu. Za celou dobu pohovoru se na ni ani jednou neusmál. Střílel na ni otázky jednu po druhé a z jejího výrazu četl hlubokýma modrýma očima její reakce. Byly inteligentní a orámované hustými černými řasami. Cassidy tak hezké oči u muže nikdy neviděla.

Stejným způsobem na ni pohlížel i nyní. Tehdy

u pohovoru byla schopná skrýt své rozpoložení. Naučila se to v dětství, plném převratných událostí. Místo na šéfovu atraktivitu se soustředila na poznání, jaké má obrovské štěstí, že se dostala k tak prestižnímu zaměstnání. Nutně také potřebovala peníze, takže si práci musela za každou cenu udržet. To jí bylo výtečnou motivací. Říkala si také, že někdo jako on se přece nebude zahazovat s dívkou jejího typu.

Tentokrát však žádné rozptýlení nefungovalo. Z vlasů jí na čelo sjela osamělá dešťová kapka. Vy-dala se dolů po nose až ke rtům, z nichž ji Cassidy bleskově slízla. Loganovy modré oči potemněly a zaměřily se na její ústa. Cassidy si všimla, že se mu zachvělo chřípí. Pocítila náhlý příval sexuální touhy, která jí otřásla až do morku kostí.

Připadala si jako rozjitřená gazela, třesoucí se strachy před hladovým lvem. Najednou jí bylo líto žen, které volávaly do jeho kanceláře s prosbami o druhou šanci. Dřív ji iritovaly, nyní s nimi soucítila. Kdyby i ji teď sevřel do náruče, ani ona by nechtěla, aby ji někdy pustil.

Logan se na ni však zamračil a Cassidy si připomněla, že dívka jako ona pro něj rozhodně není. Mohl mít kteroukoliv, jakou si umanol, tak proč by to měla být právě ona?

Sevřela promáčené sako s balíčkem ještě pevněji a horečně přemýšlela, co by měla říct, aby zakryla, že na něco takového vůbec pomyslela.

Logan ji však předešel. Sáhl do kapsy, vypnul hudbu a vytrhl si sluchátka z uší. „Co tady děláš, Cassidy? A proč jsi mi zamáčela podlahu?“

Tykali si už skoro půl roku. Navrhl to sám šéf. Stěžoval si tenkrát, že když Cassidy používá oslovení „pane de Silvo“, zní to, jako by mu chtěla sdělit špatné zprávy. Cassidy si na to poměrně brzy zvykla, avšak nyní jí připadalo, že její jméno zní z jeho úst podivně intimně.

„Já...“ Cassidy nejistě přešlápla a zvedla hlavu. „Přišla jsem ti předat prospekty na zítřejší ráno.“ Vybálila ze saka brožury a podávala mu je.

Šéf se ani nepohnul. „Ty už přece mám,“ konstatoval.

Cassidy se zatvářila zkroušeně a dlaní si setřela kapičky vody, které jí sjížděly po šíji. „Máš bohužel špatné,“ řekla.

„Tak špatné...“ Logan ji sjel káravým pohledem od hlavy k patě. Modré oči mu znovu potemněly. „Jsi úplně promočená.“

„Promiň.“ Cassidy sklopila zrak a zděšeně zjistila, že halenku má tak zmáčenou, že je pod ní všechno vidět. Volnou rukou si zakryla prsa a vzápětí zrudla, protože si uvědomila, jak to musí vypadat hloupě.

Logan si od ní konečně vzal balíček i se sakem a zmizel v chodbě. O něco později se objevil s ručníkem a podal ho Cassidy.

„Kde je koupelna, víš,“ štěkl a úzkostlivě se vyhýbal pohledu na její blůzu. „Běž se upravit.“

„Bohužel nevím,“ hlesla Cassidy a zimomřivě si přejela rukama po pažích. Zdálo se jí, jako by se tu náhle ochladilo. Nejspíš to byla klimatizace, ale stejně tak to mohlo být jejím šéfem, který měl na tváři ledový výraz. „Vždycky jsem se tu stavila jen na skok.“

Logan se netrpělivě vydal ke vzdálenějším dveřím v hale a prudce je otevřel. Bylo zjevné, že z její pozdně večerní návštěvy nemá rozhodně radost. „Tady,“ houkl.

Cassidy mlčky vklouzla dovnitř a zavřela za sebou. Pohlédla na sebe do zrcadla a zděšeně vypískla. Viděla rozmazanou řasenku kolem očí, která jí dodávala vzhled medvídka mývala, a promočené prameny vlasů lepících se jí na uši a krk. Vypadala příšerně.

Kam se poděla ta bezvadně upravená a ke všemu odhodlaná dívka z Ohia, která přijela do New Yorku udělat kariéru?

Cassidy vzdychla a setřela si ručníkem vodu z obličeje a krku. Zvláště pečlivě očistila skvrny z řasenky. Už to vypadalo o něco líp. Pak si rozpustila vlasy a začala se hrabat v kabelce pro kartáč. Když ho nenašla, vzpomněla si, že si ho předchozího večera půjčila Amber. Cassidy vypustila z úst na adresu své oblíbené neteře nehezkou nadávku a pročísla si vlasy alespoň prsty. Zcuchané kadeře však děšť tak zamotal, že jakákoliv úprava nebyla možná. Kudrny trčely do všech stran, ale Cassidy rezignovala. Nechala je tak. Zachvěla se chladem a pohlédla na promočenou halenku, pod níž byla zřetelně vidět podprsenka.

Skvělé, pomyslela si.

Napnula blůzu, aby se jí nedotýkala těla, a odhodlaně vyšla z koupelny. Ještě popadnout sako, popřát šéfovi dobrou noc a hurá ven čelit další pohromě. Co mohlo být horšího než to, co ji potkalo dnes.

Nakoukla do obývacího pokoje. Šéf stál s rukama v bok před oknem a díval se na večerní město. Mraky se už protrhly a vykoukly z nich pozdní sluneční paprsky. Ve svém svitu koupaly opláchnuté budovy a barvily je do zlaté a stříbrné.

Bylo to překrásné, ale Cassidy víc zaujala urostlá mužská postava, vyjímající se proti oknu s panoramatem města. Možná byl její šéf chladnokrevný workholik, ale byla radost se na něj dívat. S širokými rameny, úzkými boky a svalnatýma nohama vypadal spíše jako nějaký sportovec. Temně plavé vlasy se na šíji půvabně kroutily do prstýnků a Cassidy se jich zatoužila dotknout.

Zvýšil se jí srdeční tep a opět ji polilo horko. Spěšně se odvrátila a začala se poohlížet po saku.

Logan se otočil a spatřil Cassidy, jak chodí po pokoji a cosi hledá. Vypadala spíš jako urousaná myš než jako jeho asistentka. Její jindy upravené kaštanové vlasy trčely do všech stran, mokrá blůzka vyhlížela